

2026/1213

4.6.2026

DECYZJA RADY (UE) 2026/1213

z dnia 29 maja 2026 r.

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, w odniesieniu do wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących niektórych Stron tej Konwencji oraz w odniesieniu do wyboru członków Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, w zakresie spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2, art. 82 ust. 2 i art. 84 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia zawarła Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwaną dalej „Konwencją”) na mocy decyzji Rady (UE) 2023/1075 ⁽¹⁾ – w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii – oraz na mocy decyzji Rady (UE) 2023/1076 ⁽²⁾ – w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, w zakresie, w jakim sprawy te wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Konwencja weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 października 2023 r.
- (2) Zgodnie z art. 66 ust. 1 Konwencji zadaniem Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwaną dalej „GREVIO”) jest czuwanie nad wdrażaniem Konwencji przez jej Strony. Zgodnie z art. 68 ust. 11 Konwencji GREVIO przyjmuje sprawozdanie i wnioski dotyczące działań podjętych przez daną Stronę w celu wdrożenia postanowień Konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 68 ust. 12 Konwencji Komitet Stron (zwany „Komitetem”) przyjmuje, na podstawie sprawozdania i wniosków GREVIO, zalecenia zaadresowane do Strony. Takie zalecenia zawierają rozróżnienie między działaniami, które należy podjąć jak najszybciej, czemu towarzyszy wymóg złożenia Komitetowi sprawozdania z podjętych działań w okresie trzech lat, a działaniami, które – choć ważne – nie są równorzędne pod względem pilności. Na koniec tego okresu trzech lat dana Strona składa Komitetowi sprawozdanie z podjętych działań w 10 konkretnych obszarach objętych Konwencją. Na podstawie tego sprawozdania oraz wszelkich dodatkowych informacji Komitet przyjmuje wnioski w sprawie wdrożenia tych zaleceń, przygotowane przez sekretariat Komitetu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (4) Oczekuje się, że na 20. posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r. Komitet przyjmie następujące projekty wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących dziewięciu Stron (zwane dalej „projektami wniosków”):
- wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov,
 - wnioski w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)12 prov.
- (5) Projekty wniosków dotyczą wdrożenia postanowień Konwencji dotyczących spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, takich jak sprawy dotyczące ochrony i wsparcia ofiar przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Projekty wniosków dotyczą także wdrożenia postanowień Konwencji dotyczących azylu i zasady non-refoulement. Sprawy te objęte są unijnym dorobkiem prawnym, w szczególności dyrektywą Rady 2003/86/WE⁽³⁾, dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE⁽⁴⁾, (UE) 2024/1346⁽⁵⁾ i (UE) 2024/1385⁽⁶⁾ oraz rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347⁽⁷⁾ i (UE) 2024/1348⁽⁸⁾.
- (6) Projekty wniosków będą miały skutki prawne, ponieważ mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, gdyż mogłyby wpływać na interpretację odpowiednich postanowień Konwencji w przyszłości. Należy zatem ustalić stanowisko, które powinno zostać zajęte w imieniu Unii w Komitecie w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1385 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Dz.U. L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (Dz.U. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (7) Należy zauważyć, że projekty wniosków dotyczące niektórych artykułów Konwencji jedynie częściowo wchodzą w zakres kompetencji Unii. W odniesieniu do tych artykułów niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich. W szczególności projekty wniosków dotyczące art. 49 i 50 Konwencji powinny pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie wewnętrznej organizacji i administrowania ich systemami wymiaru sprawiedliwości, a projekty wniosków dotyczące art. 31 Konwencji – bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w dziedzinie prawa rodzinnego.
- (8) W odniesieniu do Bośni i Hercegowiny projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń Konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zharmonizowanie polityk i środków podejmowanych w celu wdrożenia Konwencji poprzez zapewnienie, aby uwzględniały one wszystkie formy przemocy wobec kobiet i obejmowały terytorium całego państwa oraz aby były niezależnie monitorowane i oceniane (art. 7 Konwencji); optymalizacja liczby istniejących instytucji koordynujących i zapewnienie im odpowiednich środków finansowych (art. 10 Konwencji); podejmowanie starań w celu gromadzenia systematycznych, porównywalnych i zdezagregowanych danych z wszystkich odpowiednich źródeł (art. 11 Konwencji); zapewnienie, aby w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia można było niezwłocznie wydawać nakazy doraźne i obejmować nimi dzieci ofiar oraz aby następujące po sobie nakazy można było wydawać bez odstępów czasowych między takimi nakazami (art. 52 i 53 Konwencji); oraz umożliwienie migrantkom, które padły ofiarą przemocy wchodzącej w zakres stosowania Konwencji, ubiegania się o odrębne zezwolenie na pobyt (art. 59 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (9) W odniesieniu do Cypru projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby postanowienia Konwencji wdrażano bez dyskryminacji (art. 4 Konwencji); podejmowanie starań w celu gromadzenia systematycznych, porównywalnych i zdezagregowanych danych ze wszystkich odpowiednich źródeł (art. 11 Konwencji); umożliwienie właściwym organom eksmisji sprawy przemocy domowej ze wspólnego miejsca zamieszkania w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia oraz zapewnienie monitorowania i egzekwowania nakazu opuszczenia miejsca zamieszkania oraz skutecznego stosowania sankcji karnych za naruszenia takich nakazów (art. 52 i 53 Konwencji); oraz opracowanie i wdrożenie wytycznych dotyczących uwzględniających aspekt płci procedur przyjmowania uchodźców oraz zapobiegania przemocy ze względu na płeć wobec kobiet i dziewcząt w miejscach zakwaterowania osób ubiegających się o azyl (art. 60 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (10) W odniesieniu do Estonii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby w odpowiednich politykach i środkach uwzględniono wszystkie formy przemocy wobec kobiet wchodzące w zakres stosowania Konwencji oraz aby ich wdrażanie opierało się na uwzględnieniu aspektu płci w pojmowaniu przemocy, a także aby oceniano wpływ tych polityk i środków (art. 7 Konwencji); zapewnienie należytego uwzględnienia bezpieczeństwa kobiet będących ofiarami przemocy domowej oraz dzieci przy ustalaniu prawa do opieki nad dzieckiem i do kontaktów z nim (art. 31 Konwencji); oraz zapewnienie zgodności z Konwencją ram prawnych i praktyki stosowania nakazów doraźnych (art. 52 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (11) W odniesieniu do Gruzji projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby wszystkie odpowiednie polityki i środki opierały się na uwzględnieniu aspektu płci w pojmowaniu przemocy oraz aby ich wpływ podlegał systematycznej ocenie (art. 7 Konwencji); zapewnienie organizacjom działającym na rzecz praw kobiet odpowiedniego i trwałego finansowania oraz przeprowadzanie z nimi regularnych konsultacji (art. 9 Konwencji); zapewnienie zinstytucjonalizowanych struktur współpracy i koordynacji działań właściwych podmiotów w celu zapewnienia wielopodmiotowej, skoordynowanej reakcji na wszystkie formy przemocy wchodzące w zakres stosowania Konwencji (art. 18 Konwencji); zwiększenie liczby schronisk i dostępnych w nich miejsc oraz zapewnienie schronisk dla osób tej samej płci (art. 23 Konwencji); oraz zapewnienie, aby odpowiedzialność karną za przestępstwo gwałtu można było ustalać bez zbędnych procedur lub praktyk prowadzących do ponownej traumatyzacji ofiar (art. 49 i 50 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (12) W odniesieniu do Niemiec projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: przyjęcie na poziomie federalnym definicji legalnych zgodnych z Konwencją (art. 3 Konwencji); zapewnienie współpracy i koordynacji działań wszystkich odpowiednich podmiotów we wdrażaniu polityk i środków służących zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w każdej formie, a także zapewnienie wielopodmiotowej i skoordynowanej reakcji bez dyskryminacji (art. 7 Konwencji); oraz zapewnienie, aby wszystkie właściwe podmioty gromadziły zdezagregowane dane (art. 11 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (13) W odniesieniu do Islandii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby krajowy organ koordynujący otrzymał wyraźny mandat do pełnienia swoich funkcji i dysponował odpowiednimi zasobami (art. 10 Konwencji); oraz wzmocnienie zdolności skutecznego prowadzenia postępowań przygotowawczych i głównych w odniesieniu do wszystkich form przemocy wobec kobiet oraz zapewnienie systematycznej i uwzględniającej aspekt płci oceny ryzyka (art. 49, 50 i 51 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (14) W odniesieniu do Norwegii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby krajowe dokumenty programowe były dobrze skoordynowane i stanowiły holistyczną odpowiedź na wszelkie formy przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 7 Konwencji); zapewnienie, aby dane gromadzone przez odpowiednie zainteresowane podmioty były zdezagregowane (art. 11 Konwencji); oraz podjęcie środków w celu zapewnienia, aby właściwe organy mogły nakazać sprawcy przemocy domowej opuszczenie miejsca zamieszkania ofiary w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia oraz w celu skrócenia czasu oczekiwania na wydanie takiego nakazu (art. 52 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (15) W odniesieniu do Rumunii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń Konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: poprawa stosowania Konwencji w odniesieniu do wszystkich form przemocy wchodzących w zakres jej stosowania, zapewnienie wdrażania postanowień Konwencji bez dyskryminacji, podjęcie środków w celu dostosowania odpowiednich przepisów do definicji przemocy domowej oraz wprowadzenie perspektywy płci do rumuńskiej ustawy o przemocy domowej (art. 3 i 4 Konwencji); zapewnienie współpracy i koordynacji działań wszystkich właściwych instytucji wdrażających polityki i środki mające na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 7 Konwencji); zapewnienie odpowiednich środków finansowych na realizację odpowiednich polityk i środków oraz trwałe finansowanie organizacji pozarządowych wspierających ofiary (art. 8 Konwencji); oraz zapewnienie gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (16) W odniesieniu do Szwajcarii projekt wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie wspólnego, zgodnego z Konwencją, rozumienia przemocy wobec kobiet oraz podjęcie wysiłków na rzecz przeciwdziałania i zwalczania przemocy wobec osób narażonych na dyskryminację interseksyjną (art. 3 i 4 Konwencji); zapewnienie odpowiedniego finansowania właściwych polityk i środków oraz trwałego finansowania organizacji świadczących specjalistyczne usługi wsparcia dla kobiet będących ofiarami przemocy (art. 8 Konwencji); kontynuowanie starań w celu poprawy gromadzenia danych zdezagregowanych w systemie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych (art. 11 Konwencji); zapewnienie ofiarom przemocy i ich dzieciom dostępu do specjalistycznych schronisk w całym kraju (art. 22 i 23 Konwencji); oraz zapewnienie bezpieczeństwa ofiar i ich dzieci podczas wykonywania prawa do odwiedzin (art. 31 Konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niezgłaszaniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (17) Oczekuje się, że Komitet podczas swojego 20. posiedzenia w dniu 2 czerwca 2026 r. wybierze pięciu członków GREVIO. Jeśli zostaną oni wybrani, będą sprawować swoje funkcje w okresie od 1 września 2026 r. do 31 sierpnia 2030 r. Zgodnie z art. 66 Konwencji GREVIO składa się z nie więcej niż 15 członków. Komitet wybiera ich na czteroletnią kadencję spośród kandydatów zaproponowanych przez Strony, z możliwością jednorazowego ponownego wyboru. Członkowie GREVIO są wybierani spośród obywateli Stron, z uwzględnieniem równowagi płci i równowagi geograficznej, a także multidyscyplinarnej wiedzy w obszarze zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.

- (18) Jako członek Komitetu Unia dysponuje pięcioma głosami w odniesieniu do zaplanowanych wyborów pięciu członków GREVIO. Komitet wybierze tych pięciu członków GREVIO spośród 15 kandydatów zgłoszonych przez 13 Stron. 11 spośród tych 13 zgłaszających państw to państwa członkowskie Unii. Jako że wszyscy zgłoszeni kandydaci mają obszerne multidyscyplinarne doświadczenie w obszarze zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, jak określono w dokumencie IC-CP(2026)2, stanowiskiem Unii powinno być wstrzymanie się od głosu w tych wyborach.
- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (20) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron ustanowionego na podstawie art. 67 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, polega na:

- 1) niezgłaszaniu sprzeciwu wobec przyjęcia następujących aktów:
 - a) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov;
 - b) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov;
 - c) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov;
 - d) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov;
 - e) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov;
 - f) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov;
 - g) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov;
 - h) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov;
 - i) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)12 prov;
- 2) wstrzymaniu się od głosu w wyborach pięciu członków Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (GREVIO).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2026 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
M. RAOUNA
